

U S N E S E N Í

Nejvyšší soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivy Brožové a soudců JUDr. Jana Eliáše, Ph.D., a Mgr. Zdeňka Sajdla, ve věci žalobce **Vladimíra Hučina**, nar. 25. 5. 1952, bytem v Přerově, Lančíkových 1742/10, zastoupeného Mgr. Stanislavem Němcem, advokátem se sídlem v Praze, Vinohradská 1215/32, proti žalovanému **Ing. Tomášovi Hradílkovi**, nar. 28. 4. 1945, bytem v Lipníku nad Bečvou, Zahradní 892/19, o ochranu osobnosti, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 23 C 3/2009, o vyloučení soudkyně Vrchního soudu v Olomouci takto:

Soudkyně Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Táňa Šimečková **je vyloučena z projednávání a rozhodování věci** vedené u Vrchního soudu v Olomouci pod sp. zn. 1 Co 21/2013.

O d ů v o d n ě n í :

U Vrchního soudu v Olomouci probíhá odvolací řízení ve věci, označené v záhlaví tohoto rozhodnutí, v níž je žalobcem Vladimír Hučín. Soudkyně Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Táňa Šimečková, která je členkou senátu 1 Co, jenž má podle rozvrhu práce v předmětné věci jednat a rozhodovat, ve svých podáních ze dne 30. 5. 2013 (č. 1. 338) a ze dne 4. 6. 2013 (č.l. 342) uvedla, že je vyloučena z projednávání věci 1 Co 21/2013, neboť je seznámena s obsahem odposlechů v jeho trestní věci a dále z důvodu svého vztahu k žalobci zapříčiněného agresivním a nepřátelským jednáním žalobce v době, kdy byla předsedkyní Okresního soudu v Přerově, u něhož probíhalo trestní řízení proti žalobci, v jehož průběhu za ní žalobce posílal svou plačící matku i svou přítelkyni notářku a kdy docházelo celkově k cílenému ovlivňování a zastrašování prostřednictvím podáváním lživých informací o podmínkách řízení, formou hlučného provokativního chování a demonstracemi s hlasitou hudební produkcí. Dále zpochybnila žalobcovou činnost, resp. získání podílu na přerovském závodě Kazeto a uvedla, že se od tehdejšího vedení kriminální policie dozvěděla, že si žalobce neoprávněně ponechal citlivé osobní údaje o veřejně činných či zajímavých osobách města Přerov. Závěrem uvedla, že obdivuje sílu a odvahu žalovaného Ing. Tomáše Hradílka trefně otevřeně v tisku pojmenovat žalobce a to tak, že je narcis a psychologický terorista.

Podle ustanovení § 14 odst. 1 o. s. ř. soudci a přísedící jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je tu důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Podle § 15 odst. 1 o. s. ř. jakmile se soudce nebo přísedící dozví o skutečnosti, pro kterou je vyloučen, oznámí ji neprodleně předsedovi soudu. Podle § 15 odst. 2 o. s. ř., v případě, že předseda soudu má za to, že tu není důvod pochybovat o nepodjatosti soudce (přísedícího), předloží věc k rozhodnutí nadřízenému soudu, který o vyloučení soudce (přísedícího) rozhodne v senátě (srov. § 16 odst. 1 o. s. ř.).

Protože předseda Vrchního soudu v Olomouci měl za to, že neexistují pochybnosti o nepodjatosti JUDr. Táni Šimečkové, byla věc předložena Nejvyššímu soudu, jakožto nadřízenému soudu, k rozhodnutí o tom, zda je soudkyně Vrchního soudu v Olomouci JUDr. Táňa Šimečková vyloučená z projednávání a rozhodnutí výše uvedené věci.

Podle ustálené judikatury Ústavního soudu, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování věci je založeno nikoliv jen v případě skutečně prokázané podjatosti, ale i tehdy, lze-li pochybovat o nepodjatosti soudce (srov. např. nález Ústavního soudu ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, zveřejněn v Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 127/1996, nebo usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 2. 2006, sp. zn. II. ÚS 71/06). Rovněž platí, že u soudce jako reprezentanta veřejné moci lze předpokládat vyšší stupeň tolerance a nadhledu vůči kritice, než je tomu u jednotlivých občanů. Nelze proto zpravidla dovozovat založení dostatečně intenzivního negativního vztahu k účastníkům řízení jen ze stížností či názorů na soudcem řešené případy, které mohou vzbudit u dotčeného soudce nelibost (srov. nález Ústavního soudu ze dne 7. 3. 2007, sp. zn. I. ÚS 722/05). Rozhodování o podjatosti soudce se musí dít na základě objektivního hlediska a pochybnosti o nepodjatosti soudce nelze založit jen na subjektivních pocitech soudce. Musí existovat určité objektivní skutečnosti, v jejichž světle může být nepodjatost soudce zpochybněna (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 2. 2006, sp. zn. II. ÚS 71/06).

Z vyjádření JUDr. Táni Šimečkové zejména ze dne 4. 6. 2013 (č. 1. 342) se podává, že pochybnosti o své nepodjatosti jmenovaná dovozuje ze skutečnosti, že byla jako předsedkyně Okresního soudu v Přerově seznámena s obsahem odposlechů v trestní věci žalobce a vystavena značné psychické zátěži v průběhu trestního řízení vedeného proti žalobci (demonstrace, hudební produkce, vyvedení příznivců žalobce z budovy soudu, přimluvy prostřednictvím přítelkyně notářky a plačící matky) a to až do té míry, že obdivuje sílu a odvalu žalovaného Ing. Tomáše Hradílka, jak trefně otevřeně v tisku pojmenoval chování žalobce slovy, že je „narcis a psychologický terorista“. Za této situace dospěl Nejvyšší soud k závěru, že konflikty, kterým JUDr. Táňa Šimečková z titulu své funkce předsedkyně soudu čelila a poznatky, které v souvislosti s výkonem své funkce o žalobci získala, a které došly výrazu v jejím prohlášení, že obdivuje sílu a odvalu žalovaného Ing. Tomáše Hradílka trefně a otevřeně v tisku pojmenovat chování žalobce, a to tak, že je „narcis a psychologický terorista“, je v zájmu samotného žalobce, aby o věci rozhodoval jiný soudce, neboť dle § 14 odst. 1 o. s. ř. zakládá vyloučení soudců z projednávání a rozhodování věci nikoliv pouze jejich skutečně prokázaná podjatost, ale již jen jestliže „lze mít pochybnost o jejich nepodjatosti“, jak je tomu v souzené věci.

Nejvyšší soud proto rozhodl, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto usnesení.

Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 14. srpna 2013

JUDr. Iva B r o ž o v á, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Irma Šloserová